

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

VÅR REFERANSE
13/12285

DERES REFERANSE
12/1593-19

DATO
25.11.2013

Høring - forslag om samordning av statlige innkjøp

Det vises til høringsnotatet "Samordning av offentlige innkjøp" datert 4. september 2013 sendt ut av Fornyings, administrasjons- og kirkedepartementet.

Finanstilsynet stiller seg positive til opprettelsen av en samordningsenhet for offentlige innkjøp. Finanstilsynet skulle gjerne sett at det samtidig ble opprettet en rådgivende enhet for offentlige innkjøp. Ettersom samordningsenheten skal gjennomføre de "enkle" innkjøpene kan kompetansen på området bli svekket når virksomhetene skal gjennomføre fagspesifikke og mer krevende innkjøp.

Ved inngåelse av rammeavtaler i samordningsenheten er det viktig at vareutvalget blir romslig. Det vil si at utvalget av varer ikke må være for spisset og det må være rom i rammeavtalen for at man kan anskaffe produkter som er litt utenfor standarden.

Et annet punkt som må ivaretas er hvordan virksomhetene skal håndtere allerede inngåtte lokale rammeavtaler. Vil disse måtte gå parallelt med samordningsenhetens rammeavtaler?

Nedenfor gis kommentarer til enkeltpunktene i høringsnotatet som ønskes besvart.

Punkter fra kapittel 4 – Potensielle gevinster ved samordning av statlige innkjøp:

Pkt. 1:

Spørsmål: Det opprettes en samordningsenhet som får ansvar for å inngå og forvalte rammeavtaler på vegne av statlige virksomheter.

Svar: Finanstilsynet er positive til opprettelse av en slik samordningsenhet. Viktige momenter for at en slik samordningsenhet skal fungere optimalt, er kvaliteten på rammeavtalene som inngås. Spesielt er dette viktig dersom det blir en frivillig deltakelse for departementene og underliggende virksomheter. Ved at det er frivillig deltakelse vil dette også tvinge frem svært god rammeavtaler i

starten, hvis ikke vil samordningsenheten kunne risikere å bli nedlagt etter at rammebevilgningen over statsbudsjettet avvikles.

Pkt. 2:

Spørsmål: Statlig samordning baseres på oppstart med noen utvalgte innkjøps kategorier der IKT prioriteres.

Svar: Disse vurderingene, som er gjort med hensyn til hvilke kategorier som bør prioriteres først, virker hensiktsmessige.

Pkt. 3:

Spørsmål: Det gjennomføres analyser av effekter i markeder hvor samordning vurderes.

Svar: Det er viktig at dette blir gjennomført, i motsetning til i pkt. 2 hvor kategoriene er tilnærmet homogene, ser Finanstilsynet det som hensiktsmessig at markedsanalyser blir gjennomført.

Pkt. 4:

Spørsmål: Der SMB er viktig for konkurransen og effektiviteten i markedet, må legges til rette for at SMB kan delta i konkurransen.

Svar: Denne vurderingen virker fornuftig.

Pkt. 5:

Spørsmål: Potensialet for innovasjon vurderes i hvert enkelt tilfelle.

Svar: Denne vurderingen virker fornuftig.

Punkter fra kapittel 5 – Omfang av statlige innkjøps samordning:

Pkt. 1:

Spørsmål: Samordning av innkjøp etableres som obligatorisk ordning for statlige forvaltningsorganer, men mulighet for aktiv fravalg i enkeltkonkurranser.

Svar: Finanstilsynet er enig i vurderingen av at ordningen blir obligatorisk med mulighet for fravalg i enkeltkonkurranser. Finanstilsynet vil derimot påpeke at ved en slik ordning vil dette svekke den lokale innkjøpskompetansen i virksomhetene, ettersom de "enkle" innkjøpene blir foretatt av samordningsenheten. Den enkelte virksomheten blir da stående igjen med de mer komplekse anskaffelsene. Eksempler på slike anskaffelser er anskaffelse av IT-utviklingsoppgaver. Det bør derfor vurderes om samordningsenheten også skal innen ha en rådgiver funksjon ovenfor virksomhetene i tillegg.

Pkt. 2:

Spørsmål: I tillegg vil det på bestemte vilkår være åpent for tilslutning fra andre virksomheter med statlig eierskap. Disse virksomhetene kan søke om å tiltre ordningen.

Svar: Finanstilsynet stiller seg bak denne vurderingen.

Pkt. 3:

Spørsmål: Avtaleporteføljen etableres i tett dialog med kjøpere og leverandører gjennom nettverksgrupper generelt og i prosjekt/refereansegrupper for den enkelte rammeavtale.

Svar: Det som er viktig er at en slik gruppe ikke blir for byråkratisk.

Punkter fra kapittel 6 – Organisering, styring og finansiering:

Pkt. 1.

Spørsmål: For å støtte Samordningsenhetens videre utvikling og sikre brukerforankring etableres det brukerråd.

Svar: Det som er viktig er at en slik gruppe ikke blir for byråkratisk.

Pkt. 2:

Spørsmål: Samordningsenheten finansieres primært med nærmere utredet omsetningsavgift på bruk av avtaler.

Svar: Finansieringsmodellen fremstår som en god. I en slik finansieringsmodell vil man betale etter bruk og kostnadene vil bli "riktig" fordelt.

Pkt. 3:

Spørsmål: Ved etablering gis rammebevilgning for de første driftsårene. Denne avvikles gradvis etter hvert som omsetningsavgiften gir grunnlag for det.

Svar: Finanstilsynet er enig i denne finansieringsmodellen. Ved at det gis rammebevilgning de første årene vil ikke brukerne av samordningsenheten måtte stå for etablerings- og oppstartskostnadene ved etablering. Alternativt ville det da ha vært lønnsomt å tiltre ordningen etter et par år når infrastrukturen er på plass.

Pkt. 4:

Spørsmål: Omsetningsavgiften betales direkte til Samordningsenheten av avtaleleverandøren.

Svar: Det fremstår litt usikkert hvordan det blir håndtert, men dersom leverandørene legger på et prispåslag for omsetningsavgiften kan dette fremstå som en god modell.

Pkt. 5:

Spørsmål: Samordningsenheten skal ikke ha overskudd som formål.

Svar: Dette er fornuftig.

Punkter fra kapittel 7 – Samordning og potensialet for elektronisk handel:

Pkt. 1:

Spørsmål: Samordningsenheten skal benytte elektroniske støtteverktøy i sine anskaffelsesprosesser.

Svar: Dette er noe den enkelte virksomhet må kunne avgjøre på eget initiativ. Dersom det utelukkende blir mulighet for å anskaffe via elektroniske støtteverktøy, vil dette ekskludere mange virksomheter.

Pkt. 2:

Spørsmål: Samordningsenheten skal tilrettelegge for elektroniske avrop basert på standarden EHF.

Svar: Avrop basert på standarden til EHF virker fornuftig.

Pkt. 3:

Spørsmål: Brukerne og leverandørene til rammeavtalene forplikter seg til å gi Samordningsenheten tilgang til leverandør- og leveransestatistikk.

Svar: Dette bør være greit, men med forutsetning om at denne informasjonen kun blir brukt i statistiske sammenheng.

Pkt. 4:

Spørsmål: Samordningsenheten skal bruke e-handelsverktøy til støtte for sine arbeidsprosesser, og tilrettelegge for at e-handelsverktøy kan benyttes ved bruk av avtalene.

Svar: Samme som pkt. 1.

For Finanstilsynet

Maj Kristin Sæther
Seksjonssjef

Kristoffer Aaeng
Seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevne signaturer.